

ΒΟΛΟΣ 17-12-2018**Συνάδελφοι, συναδέλφισσες**

Είναι άλλο να παίρνουμε ευχετήριες κάρτες από φίλους, γνωστούς, συγγενείς, από συγκεκριμένα, δηλαδή, πρόσωπα, οπότε διαβάζοντάς τις ανακαλούμε, άλλοτε με νοσταλγία κι άλλοτε με συγκίνηση, μορφές που μας είναι συμπαθείς, που τις αγαπήσαμε, ή τις αγαπούμε. Και είναι άλλο να παίρνουμε ευχές από αφηρημένα σχήματα (Ιδρύματα, Υπηρεσίες, Τμήματα, Οντότητες, Τομείς, Έδρες, Θέσεις, κλπ.). Γιατί τα τελευταία δεν έχουν συγκεκριμένο ανθρώπινο πρόσωπο, είναι σχήματα, ομάδες, εταιρείες, υπηρεσίες, κόμματα, συσπειρώσεις.

Υποψιάζομαι ότι η αρχή θα έγινε από τις δημοσιοϋπαλληλικές υπηρεσίες τις γεμάτες με εκείνα τα δυστυχισμένα όντα που δεν ξέρουν πώς να σκοτώσουν την ώρα τους ή πιθανότατα να είναι κι αυτό μία ακόμη εισαγωγή εμπορευματοποιημένης αμερικάνικης βλακείας.

Όπως και να έχει με τις όποιες διαφωνίες μας σίγουρα δεν ανήκουμε στη δεύτερη κατηγορία.

**Εμπρός λοιπόν από αύριο κιόλας ας κάνουμε εφικτό
Να μην είναι δυνατό
Να μην ψεύδονται
να μην είναι δυνατή πανταχόθεν τέτοια σύμπτωση
ΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ**

“Και πάλι λες δεν είναι δυνατό
όλες αυτές οι ευχές να ψεύδονται,
και πάλι λες δεν είναι δυνατή
τέτοια πανταχόθεν σύμπτωση,
δεν είναι δυνατή τέτοια πανταχόθεν συμπαιγνία.”
(Κώστας Μόντης, Και τότε' εν εινάλιη Κύπρω, Λευκωσία 1974, σελ. 41)

**Καλές γιορτές.
Με συναδελφικούς χαιρετισμούς
Ιωάννα Παπαδημητρίου
Πρωτοδικείο Βόλου**